

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 11C/88/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814210462
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Škvaridlová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3814210462.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudkyňou JUDr. Ľudmilou Škvaridlovou v právnej veci navrhovateľa Z. F. nar. XX.X.XXXX, trvale bytom X., L. XXX/XX proti odporcovi PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zast. advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16 o zrušenie rozhodcovského rozsudku takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria, Rozhodcovský súd v Žiline so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/2, Žilina sp. zn. RK-PC-640/14-LP zo dňa 29.4.2014.

Navrhovateľovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

Odporca je **p o v i n n ý** zaplatiť súdny poplatok v sume 331,50 eur na účet Okresného súdu Prievidza do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal o zrušenie rozhodcovského rozsudku sp. zn. RK-PC-640/14-LP vydaný Stálym rozhodcovským súdom Victoria Rozhodcovský súd v Žiline so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/21, Žilina, v konaní pred rozhodcom Mgr. Luciou Pohančenikovou, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť sumu 3.035,52 eur s príslušenstvom, so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 1,15 % ročne zo sumy 80,37 eur od 19.6.2013 do 24.6.2013, zo sumy 79,74 eur od 19.7.2013 do 12.8.2013, zo sumy 79,11 eur od 19.8.2013 do 2.9.2013, zo sumy 78,48 eur od 19.9.2013 do 17.10.2013, zo sumy 77,85 eur od 19.10.2013 do 18.2.2014, zo sumy 61,83 eur od 19.2.2014 do zaplataenia, zo sumy 80,37 eur od 19.11.2013 do zaplataenia, zo sumy 80,37 eur od 19.12.2013 do zaplataenia, zo sumy 80,37 eur od 19.1.2014 do zaplataenia, zo sumy 2.732,58 eur od 27.1.2014 do zaplataenia a to až do dňa, kedy táto zmluvná pokuta spolu s úrokom z omeškania dosiahne celkom sumu 1.500 eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto sumy je odporca povinný platiť navrhovateľovi iba úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 3.035,52 eur do zaplataenia a trovy rozhodcovského konania vo výške 31,80 eur, trovy právneho zastúpenia vo výške 465,15 eur, trovy právneho zastúpenia vo výške 429,30 eur a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku odôvodnil tým, že dňa 10.5.2013 uzatvoril s odporcom Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej odporca poskytol navrhovateľovi úver vo výške 1.500 eur. Navrhovateľ sa zaviazal splácať úver v 42 mesačných splátkach vo výške 80,37 eur. V rozhodcovskej zmluve, ktorá tvorí v rámci kontextu zmluvy súčasť Zmluvy o úvere, bolo v rozhodcovskej doložke dohodnuté, že akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o revolvingovom úvere s porušením, skončením, či neplatnosťou Zmluvy o revolvingovom úvere budú riešené príslušným súdom v súdnom konaní, alebo v rozhodcovskom konaní.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že si neplnil riadne splátky, preto sa stal dlh zo Zmluvy o revolvingovom úvere splatný celkom. Na základe toho odporca podal návrh dňa 28.2.2014 o zaplatenie sumy 3.035,52 eur s príslušenstvom.

Rozhodcovský súd vydal v zrýchlenom konaní podľa článku 15 Rokovacieho poriadku rozhodcovský rozsudok sp. zn. RK-PC-640/14-LP, ktorým zaviazal navrhovateľa zaplatiť sumu 3.035,52 eur s príslušenstvom a zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 1,15 % ročne zo súm tak, ako je to uvedené na č.l. 3 návrhu na začatie konania.

Navrhovateľ sa domnieva, že rozhodcovské konanie trpí vadou absencie právomoci Stáleho rozhodcovského súdu, ktorý vydal vyššie uvedené rozhodnutie z dôvodu, že

1. rozhodcovská zmluva podľa § 37 ods.1 Občianskeho zákona ako neurčitý právny úkon je neplatná,

2. rozhodcovská doložka obsiahnutá v rozhodcovskej zmluve je podľa § 53 ods.4 písm. r/ OZ neplatná ako neprijateľná zmluvná podmienka,

3. navrhovateľ nemal možnosť skutočne sa oboznámiť s podmienkami konania s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu, preto sú aj tieto zmluvné podmienky neprijateľné podľa § 53 ods.4 písm. a/ OZ, teda navrhovateľ v zmysle § 40 ods.1 písm. c/ z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní popiera platnosť rozhodcovskej doložky.

Poukázal na ustanovenie § 37 ods.1, § 52 ods.1, § 53 ods.1, ods.5, § 54 ods.2 Občianskeho zákona.

Podľa navrhovateľa rozhodcovská zmluva je neurčitá, lebo neobsahuje špecifikáciu sporov, na ktoré sa má vzťahovať, je nejasne určená Zmluva o revolvingovom úvere, ktorá nie je špecifikovaná. Preto právny úkon obsiahnutý v rozhodcovskej zmluve je neurčitý.

V zmysle vyššie citovaných ustanovení má navrhovateľ za to, že rozhodcovská zmluva zakladajúca právomoc Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Rozhodcovský súd v Žiline je ako neprijateľná podmienka v spotrebiteľskej zmluve neplatná.

Ďalej poukázal na to, že rozhodcovská zmluva nebola so spotrebiteľom osobitne, individuálne vyjednaná, čo vyplýva aj z jej pretlačenej formy, do ktorej sa nevpisuje ani špecifikácia úverovej zmluvy, na vzťahy ktorej sa má rozhodcovská zmluva vzťahovať. Rozhodcovská zmluva bola vopred pripravená, upravujúca riešenie sporov vyplývajúcich pravdepodobne zo Zmluvy o revolvingovom úvere. Dlžník tak svojím podpisom mohol rozhodcovskú zmluvu akceptovať, akceptácia zmluvy tvorila podmienku poskytnutia úveru, alebo rozhodcovskú zmluvu spolu s úverom odmietnuť.

Na základe vyššie uvedeného považuje zmluvu za absolútne neplatnú v zmysle § 53 ods.5 Občianskeho zákona pre absenciu právomoci rozhodcovského súdu, aj z dôvodu, že rozhodcovská zmluva síce dáva možnosť výberu medzi rozhodcovským súdom a súdom všeobecným, ale len v prípade pokiaľ bude v príslušnom spore navrhovateľom klient- dlžník, spotrebiteľ, čím spôsobuje narušenie rovnováhy zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Rozhodcovská zmluva je s poukazom na čl. 6 ods.1 a čl. 3 ods.1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákona čl. 144 ods.1 a čl. 7 ods.2 Ústavy SR a na ustálenú judikatúru Európskeho súdneho dvora - rozsudok Oceáno Grupo Editorial a Salvat Editores C-240/1998 až C-244/9 je ako zmluvná podmienka neprijateľná a teda aj absolútne neplatná.

Navrhovateľ považuje konanie pred Stálym rozhodcovským súdom Victoria, Rozhodcovský súd v Žiline za konanie, pri ktorom neboli zohľadnené normy na ochranu spotrebiteľa, najmä európske smernice, zákonná úprava ochrany spotrebiteľa, ustálená a publikovaná súdna prax slovenských súdov aj Súdneho dvora Európskej únie vo veciach ochrany spotrebiteľa, preto sa domáha zrušenia tohto rozsudku v zmysle § 40 ods.1 písm. j/ Zákona o rozhodcovskom konaní, lebo pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Ďalej uviedol, že samotný procesný postup rozhodcovského súdu znevýhodňuje spotrebiteľa ako slabšiu stranu a vzbudzuje pochybnosti aj o jeho objektívnosti, nakoľko si ho vybral odporca. Tým bol navrhovateľ znevýhodnený ako spotrebiteľ.

Navrhovateľ tiež považuje ustanovenia podľa čl. 14 bod 14.1 zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere, kde je upravený nárok na zmluvnú pokutu za neprijateľnú podmienku, teda považuje ju za neplatnú, lebo zmluvná pokuta vo výške 0,04 % z dlžnej čiastky za každý deň omeškania je neprimerane vysoká. Navyše veriteľ nemôže od dlžníka požadovať úroky alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve. Zmluvná pokuta nie je uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere, je uvedená v zmluvných dojednaniach.

Navrhovateľ zároveň žiadal, aby súd rozhodol o odklade vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku.

Odporca žiadal návrh zamietnuť.

Uviedol, že považuje žalobný návrh za nedôvodný, pretože celá argumentácia v návrhu je postavená na presvedčení, že pojem spotrebiteľ a ochranu spotrebiteľa treba vykladať spôsobom, kedy je spotrebiteľ zbavený nielen akejkolvek zodpovednosti za vlastné konanie a právnych dôsledkov vlastného, ale kedy jeho slobodne a dobrovoľne vykonané rozhodnutie by mali byť menené, zrušené alebo ponechané stranou len preto, že takýto postup v tej-ktorej sankcii sa javí ako výhodný pre spotrebiteľa.

K jednotlivým tvrdeniam navrhovateľa uviedol, že

1. podstata ochrany spotrebiteľa spočíva vo vyrovnávaní pozície z hľadiska vymedzenia a úpravy rovnakých a vzájomných práv a povinností oboch zmluvných strán. Jej účelom nie je vytvoriť spotrebiteľovi takú pozíciu, akú by nemali pri rokovaniach o uzavretí zmluvy, či v zmluvnom vzťahu ani rovnocenné subjekty. Teda ochrana spotrebiteľa a jej podstata nesmeruje k vytváraniu nerovnováhy v zmluvnom vzťahu v prospech spotrebiteľa,

2. prístup k ochrane spotrebiteľa a k výkladu jednotlivých ustanovení spôsobom, ktorý nebude zneužívajúcim v rámci domnejšej ochrany spotrebiteľa zdôraznila aj generálna advokátka Verica Trstenjak vo svojom návrhu vo veci C-453/10, kde v bode 63 a v bode 64 uviedla: „cieľ, ktorý sleduje normotvorca Smernice, spočíva výlučne v nastolení rovnováhy, nie však v odstránení zmluvy ako celku. Vyhlásením neplatnosti celých zmlúv v závislosti od záujmu spotrebiteľa by sa nenastolila rovnosť medzi zmluvnými stranami. Opravným zásahom na nastolenie rovnováhy zmluvy uzatvorenej pri výkone zmluvnej autonómie oboch strán sa má táto zmluva práve opraviť a nie zničiť. Okrem toho, že sa zrušil základ pre obchodné konanie hospodárskych subjektov na vlastnú zodpovednosť. Obeťou právneho systému, ktorý kategoricky a bez výnimky stanovuje neplatnosť celých zmlúv, ak je výhodná iba pre jednu zmluvnú stranu, by bola zmluvná autonómia.

Jednostranne zvýhodňovaný spotrebiteľ by bol totiž zbavený zodpovednosti pred uzatvorením zmluvnej povinnosti dôkladne navzájom zvážiť výhody a nevýhody a podľa toho rozumne konať. Prístup, ktorý sleduje tvorca Smernice primerane zohľadňuje túto zásadu, ktorá má vysoké postavenie v právnom poriadku únie v rozsahu, v akom sa obmedzuje na to, čo je nevyhnutné na nastolenie rovnosti zmluvných strán, zatiaľ čo okrem toho nariaďuje viazanosť zmluvných strán existujúcimi dohodami, ktoré boli uzatvorené dobrovoľne“,

3. judikatúra Súdneho dvora Európskej únie vykladá pojem spotrebiteľ ako osobu v rozumnej miere vnímavú a obozretnú.

Vzhľadom na vyššie uvedené odporca ako všeobecné východisko akcentuje, že aj samotný obsah rozhodcovskej zmluvy a tvrdené dôvody pre zrušenie rozhodcovského rozsudku je potrebné vykladať v zmysle vyššie uvedeného postupu.

Odporca ďalej uviedol, že tvrdenia v návrhu sú zmätočné v porovnaní s jeho vlastným konaním a jeho prejavenej vôle.

Obsah a dôsledky rozhodcovskej zmluvy boli navrhovateľovi vysvetlené a výslovne vyplývajú z obsahu samotnej rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská zmluva výslovne obsahuje jeho právne záväzné vyhlásenie v bode 2 rozhodcovskej zmluvy: Veriteľ vyhlasuje, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania Zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa. Rozhodcovská zmluva nie je a objektívne nemohla byť podmienkou vzniku právneho vzťahu podľa Zmluvy o revolvingovom úvere, o čom svedčí ustanovenie jej bodu 7. Vyplýva z neho právo na odstúpenie od rozhodcovskej zmluvy do 14 dní od jej uzavretia. Odstúpenie sa pritom týka len danej

rozhodcovskej zmluvy, teda jej zánik v dôsledku odstúpenia nemá vplyv na Zmluvu o revolvingovom úvere.

Je nesporné, že navrhovateľ vlastným úkonom mohol ovplyvniť existenciu rozhodcovskej zmluvy a teda aj obsah vzájomného vzťahu s odporcom. Rozhodcovská zmluva spĺňa charakter individuálneho ustanovenia a nemôže byť preto neprijateľnou podmienkou. V súvislosti s tým poukázala na rozhodnutie KS Žilina sp. zn. 8CoE/4/2014 zo dňa 31.1.2014, rozhodnutie KS Banská Bystrica sp. zn. 1CoE/328/2013 zo dňa 10.12.2013, rozhodnutie OS Rimavská Sobota sp. zn. 1Er/1210/2013.

Odporca tvrdí, že argumentácia navrhovateľa o neplatnosti rozhodcovskej zmluvy založená na domnienke neprijateľnosti danej dohody je mylná, v rozpore so skutkovým stavom veci a tiež s relevantnou právnou úpravou.

K tvrdeniu navrhovateľa, že nemal možnosť sa oboznámiť s pravidlami rozhodcovského konania poukázal odporca na ustanovenie § 12 ods.3 z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní, podľa ktorého zriaďovateľ stáleho rozhodcovského súdu je povinný v Obchodnom vestníku zverejniť:

1. Zriadenie stáleho rozhodcovského súdu.
2. Zriadenie pobočiek stáleho rozhodcovského súdu.
3. Zrušenie stáleho rozhodcovského súdu alebo pobočky stáleho rozhodcovského súdu.
4. Štatút a rokovací poriadok ním zriadeného stáleho rozhodcovského súdu a ich zmeny.
5. Zoznam rozhodcov, ktorí pôsobia na ním zriadenom stálom rozhodcovskom súde, a jeho zmeny.

Nie je zrejmé, prečo navrhovateľ po uzavretí rozhodcovskej zmluvy, resp. pri jej uzavretí počas trvania lehoty na odstúpenie od rozhodcovskej zmluvy neodstúpil.

Odporca zdôrazňuje v súvislosti s rozhodcovskou zmluvou, že táto je individuálne uzavretým právnym úkonom. Individuálnosť právneho úkonu, ktorým je rozhodcovská zmluva, vyplýva nielen zo stránky formálnej, ale aj materiálnej. Zmluvné strany uzatvárajú rozhodcovskú zmluvu ako samotný úkon a na osobitnej listine. Rozhodcovská zmluva nemusela vôbec vzniknúť alebo trvať a to bez akéhokoľvek vplyvu na trvanie zmluvy o revolvingovom úvere. Rozhodcovská zmluva mohla zaniknúť jednostranným úkonom navrhovateľa bez toho, aby túto skutočnosť a jej dôsledky mohol odporca vôbec ovplyvniť.

Odporca ďalej uviedol, že z podstaty definície neprijateľnej podmienky nemôže byť uzavretá rozhodcovská zmluva neprijateľnou podmienkou. V zmysle § 53 ods.2 OZ je pre posúdenie, či ide o individuálne dojednanie alebo nie práve rozhodujúca možnosť spotrebiteľa ovplyvniť obsah, resp. jej samotné zaradenie do zmluvného vzťahu s dodávateľom bez vplyvu na to, že nedôjde k uzavretiu hlavného zmluvného vzťahu. Z rozhodcovskej zmluvy výslovne vyplýva nielen to, že jej uzavretie nie je podmienkou uzavretia samotnej zmluvy o revolvingovom úvere, ale aj výslovne aj právo na jednostranné odstúpenie od nej v lehote 14 dní od jej uzavretia. Navrhovateľ uzatvoril rozhodcovskú zmluvu dobrovoľne a nevyužil právo odstúpenia od nej.

Navrhovateľ nemusel na uzavretie vôbec pristúpiť, resp. v dohodnutej lehote od nej odstúpiť.

Rozhodcovská zmluva spĺňa preto charakter individuálneho ustanovenia a nemôže byť preto neprijateľnou podmienkou.

Ohľadom tvrdenej neplatnosti rozhodcovskej zmluvy odporca dáva do pozornosti nielen platnú právnú úpravu v zákone o rozhodcovskom konaní a v Občianskom zákone, legislatívne zámery pri prijatí Novely Občianskeho zákona, ktorá doplnila medzi jeho ustanovenia aj § 53 ods.4 písm. r/, ale aj rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR.

Ustanovenie § 53 ods.4 písm. r/ OZ považuje za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve, najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Z uvedeného je nesporné, že ustanovenia, ktoré nevyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní nie sú neprijateľné. Tento záver podporuje aj dôvodová správa k uvedenému ustanoveniu.

Tvrdenie o neurčitosti rozhodcovskej zmluvy je založené na tom, že táto neobsahuje špecifikáciu sporov, na ktoré sa má vzťahovať. Podľa ustanovenia § 3 ods.1 Zákona o rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi

vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní. Z toho vyplýva, že navrhovateľova námietka je v rozpore so zákonom. Rovnako je aj zavádzajúci odkaz na rozhodnutie vo veci C-240/1998 až C-244/1998.

Navrhovateľ nekonkretizoval v návrhu, aké mali byť ignorované predpisy na ochranu spotrebiteľa. Dodal, že rozhodcovský rozsudok ukladá plnenie, ku ktorému sa zaviazal navrhovateľ pri uzatvorení zmluvy a povinnosť uhradiť sankcie, ktorých výška je v súlade s § 53 ods.1 Občianskeho zákona a § 3a nar. vlády č. 87/1995 Z. z.. Maximálna výška sankcií za omeškanie s plnením záväzkov zo spotrebiteľskej zmluvy upravuje ustanovenie § 3a nar. vlády č. 87/1995 Z. z., ktoré je vykonávacím ustanovením pre ustanovenie § 53b ods.1 Občianskeho zákona. V súvislosti s tým poukázal aj na § 53b ods.1 OZ a § 3a ods.1 nar. vlády č. 87/1995 Z. z..

K zmluvným sankciám uviedol, že tieto boli dohodnuté v zmluvných podmienkach, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť samotnej zmluvy o revolvingovom úvere. Navrhovateľ túto skutočnosť vie a aj napriek tomu súd zavádza. Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere nepredstavujú samotný dokument oddelený od zmluvy o revolvingovom úvere. Z textu zmluvy, konkrétne z bodu 13 zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že zmluvné dojednania sú nielen neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ale sú súčasťou zmluvy aj z hľadiska technického vyhotovenia danej zmluvy. Zmluvné dojednania sú upravené na zadnej strane zmluvy o revolvingovom úvere.

Listina (v tomto prípade zmluva, vrátane zmluvných podmienok) je podpísaná, potom je zachovaná písomná forma aj pre dojednanie o zmluvnej pokute.

Odporca považuje za nedôvodný aj argument o neprijateľnosti miesta rozhodcovského konania, lebo rozhodcovské konanie je písomným konaním. Navrhovateľ pritom v rozhodcovskom konaní nepodal žiadne písomné vyjadrenie k veci, napriek tomu, že bol k tomu vyzvaný. Zo strany navrhovateľa nebola uplatnená námietka, ktorej nevyhovenie by mohlo zakladať akéhokoľvek znevýhodnenia navrhovateľa.

Súd určil termín pojednávania na 7.4.2015 a 28.4.2015, na ktoré sa odporca nedostavil, doručenie vykázané mal v oboch prípadoch, na pojednávanie sa ospravedlnil a nežiadal súd o odročenie pojednávania.

Súd pojednával v oboch prípadoch bez prítomnosti odporcu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, oboznámil listinné dôkazy - zmluva č.l. 9 - 10, zmluva o revolvingovom úvere - zmluvné dojednania č.l. 11 - 12, rozhodcovská zmluva č.l. 13, oznámenie veriteľa č.l. 14, žaloba č.l. 15-17, rozhodcovský rozsudok č.l. 18, vyjadrenie odporkyne č.l. 27-29, pripojené rozsudky č.l. 30-40, pripojený spis Rozhodcovského súdu Žilina č.l. 55, uznesenie OS Prievidza č.l. 58, vyjadrenie odporkyne č. l. 64 a zistil tento skutkový stav:

Z výsluchu navrhovateľa súd zistil, že odporca mu poskytol v roku 2013 úver vo výške 1.500 eur na základe Zmluvy o revolvingovom úvere. Navrhovateľ sa domnieva, že úver aj zaplatil. Tvrdil, že nebol vypočutý pred Rozhodcovským súdom v Žiline a nedostal na konanie ani predvolanie a nedostal ani výzvu, aby sa k návrhu vyjadril. Bol spôsobilý uzatvoriť rozhodcovskú zmluvu, ktorá mu bola doručená poštou. Nikto s ním neprejednal túto zmluvu a nebol upovedomený, kto bude rozhodca. Tvrdil, že nebolo mu umožnené zúčastniť sa rozhodcovského konania a určite predvolanie na konanie nedostal. Potvrdil, že rozhodcovskú zmluvu podpísal, ale si ju neprečítal. Nevedel uviesť súdu, čo bolo obsahom tejto zmluvy. Podľa neho rozhodcovské konanie nebolo v súlade so zákonom.

V priebehu konania navrhovateľ nepredložil listiny preukazujúce zaplatenie úveru, hoci tvrdil, že úver splácal syn poštovými poukázkami. Navrhovateľ je dôchodca s výškou dôchodku 430 eur mesačne a býva s priateľkou v byte v Novákoch. Má aj ďalší dlh voči stavebnej sporiteľni, ktorý spláca mesačne po 40 eur a na sociálnej poisťovni má dlh, ktorý spláca vo výške 154 eur.

Neuplatnil trovy konania a nenavrhol vykonať ďalšie dôkazy.

Z pripojeného spisu Rozhodcovského súdu Victoria, Rozhodcovský súd so sídlom Žilina súd zistil, že v tomto spise je založená žaloba žalobcu - PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. proti žalovanému XX.X.XXXX, bytom X.XXX,XXo dňa 28.2.2014, ktorou žalobca žiadal rozhodnúť rozhodcovským rozsudkom, aby žalovaný zaplatil žalobcovi sumu 3.035,52 eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 1,15 % ročne z jednotlivých súm, tak ako je to uvedené v žalobe. Žalobca

prostredníctvom právneho zástupcu pokusom o zmier pred začatím súdneho konania zo dňa 29.1.2014 žiadal žalovaného o zaplatenie sumy uvedenej v návrhu. Z obsahu spisu nevyplýva, či žalovaný prevzal pokus o zmier, nakoľko v spise nie je založená doručenka o prevzatí tejto výzvy.

Z ďalšej listiny v tomto spise súd zistil, že Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorili dňa 10.5.2013 veriteľ - PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. a dlžník Z. F., bytom X.. Z čl. 6 tejto zmluvy vyplýva, že dlžníkovi bol poskytnutý úver vo výške 1.500 eur, splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci) : 42 splátok, splatnosť 18-ty deň v mesiaci, mesačná splátka (vrátane úrokov) vo výške 80,37 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť celkom činí 3.375,53 eur, t. j. úver + úroky za celú dobu, RPMN za úver 68,33 %, ročná úroková sadzba 70,01 %, priemerná RPMN za úver 47,29 %, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú má dlžník zaplatiť predstavuje 1.928,88 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,49 %, ročná úroková sadzba revolvingu 67,21 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,50 %.

Na druhej strane tejto zmluvy v bode 8.6 veriteľ vyhlásil, že uzavretie tejto dohody o poskytnutí služby nie je podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere a dlžník vyhlásil, že túto dohodu o poskytnutí služby uzatvára na základe slobodnej vôle, jej obsahu porozumel a svojím podpisom vyjadruje súhlas so všetkými jej ustanoveniami.

Súčasťou tejto zmluvy je i Zmluvné dojednanie zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. z marca 2013.

Súčasťou spisu Rozhodcovského súdu v Žiline je aj rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX uzavretá podľa § 3 z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní zo dňa 10.5.2013. Zmluvu uzatvorili veriteľ - PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. a dlžník - F.bytom NX V bode 1 tejto zmluvy dlžník vyhlásil, že svojím podpisom potvrdzuje, že súhlasí s uzavretím tejto rozhodcovskej zmluvy. V bode 2 zmluvy veriteľ vyhlásil, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný prijať tento návrh tejto rozhodcovskej zmluvy, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný. V bode 3 veriteľ pred uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy poučil dlžníka o dôsledkoch jej uzatvorenia. V bode 5 je upravené, že akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami o revolvingovom úvere, s porušením, ukončením, či neplatnosťou zmluvy budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku stálych rozhodcovských súdov :

1. Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak Arbitration court s.r.o. so sídlom Bratislava,
2. Victoria Rozhodcovský súd v Banskej Bystrici.

Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávacej žalobný návrh. V bode 7 tejto zmluvy je upravené, že dlžník je oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy.

V spise je založená aj karta klienta, kde je presne uvedený počet splátok, dátum splatnosti splátky, splatené splátky. Dlžník mal zaplatiť dlh v splátkach vo výške 80,37 eur a to v počte 42 splátok. Splátky boli určené 18-tym dňom každého mesiaca, pričom prvá splátka bola splatná 18.6.2013 a posledná splátka 18.11.2016. Dlžník uhradil dňa 18.6.2013 splátku vo výške 80,37 eur, 18.7.2013 vo výške 0,63 eur, 18.7.2013 vo výške 79,74 eur, 18.8.2013 vo výške 1,26 eur, 18.9.2013 vo výške 1,89 eur, 18.9.2013 vo výške 78,48 eur, 18.10.2013 vo výške 2,52 eur, 18.10.2013 vo výške 16,02 eur.

Stály rozhodcovský súd Victoria, Rozhodcovský súd v Žiline so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/21 vydal dňa 29.4.2014 rozhodcovský rozsudok sp. zn. RK-PC-640/14-LP, ktorým žalovanému určil povinnosť platiť žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku sumu vo výške 3.035,52 eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 1,15 % ročne zo sumy 80,37 eur od 19.6.2013 do 24.6.2013, zo sumy 79,74 eur od 19.7.2013 do 12.8.2013, zo sumy 79,11 eur od 19.8.2013 do 2.9.2013, zo sumy 78,48 eur od 19.9.2013 do 17.10.2013, zo sumy 77,85 eur od 19.10.2013 do 18.2.2014, zo sumy 61,83 eur od 19.2.2014 do zaplatenia, zo sumy 80,37 eur od 19.11.2013 do zaplatenia, zo sumy 80,37 eur od 19.12.2013 do zaplatenia, zo sumy 80,37 eur od 19.1.2014 do zaplatenia, zo sumy 2.732,58 eur od 27.1.2014 do zaplatenia a to až do dňa, kedy táto zmluvná pokuta spolu s úrokom z omeškania dosiahne celkom sumu 1.500 eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto sumy je odporca povinný platiť navrhovateľovi iba úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 3.035,52 eur do zaplatenia a trovy rozhodcovského konania vo výške 31,80 eur, trovy právneho zastúpenia vo výške 465,15 eur. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 3.6.2014. Žalovanému bol doručený dňa 22.mája 2014, čo potvrdil na doručenke svojím podpisom.

V súdnom spise č. k. 11C 88/2014 navrhovateľ ako listinné dôkazy predložil Zmluvu o revolvingovom úvere, zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., rozhodcovskú zmluvu, oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere, žalobu Rozhodcovského súdu Victoria so sídlom Žilina, rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria so sídlom Žilina, ktoré listiny korešpondujú s listinami v spise Stáleho rozhodcovského súdu Victoria so sídlom Žilina.

Odporca prostredníctvom splnomocnenej právnej zástupkyňi podal dňa 24.apríla 2015 doplňujúce vyjadrenie k žalobnému návrhu navrhovateľa, v ktorom okrem iného poukázal na vec C-453/10 Pereničová a Perenič, kde generálna advokátka v bode 64 svojho návrhu zdôrazňuje, že „Jednostranne zvýhodňovaný spotrebiteľ by bol totiž zbavený zodpovednosti pred uzatvorením zmluvnej povinnosti dôkladne navzájom zvážiť výhody a nevýhody a podľa toho rozumne konať.

Odporca poukazuje na charakter „individuálne dohodnutého“ a teda aj samotnej rozhodcovskej zmluvy. Uviedol, že tento pojem nemá povahu určenú všeobecným zmluvným právom, ale má špecifickú vyplývajúcu z osobitosti spotrebiteľských vzťahov. Zmluvné podmienky v spotrebiteľských vzťahoch sa vyznačujú vo všeobecnosti tým, že sú vopred naformulované dodávateľom. To je reálnym faktom plynúcim z praxe spotrebiteľských vzťahov a tiež aj z úpravy v Občianskom zákonníku, konkrétne úprava v § 53 ods.2. Ďalej uviedol, že spotrebiteľ má reálnu možnosť návrh neprijíť, odmietnuť, či anulovať bez toho, aby to malo za následok zhoršenie jeho postavenia v zmysle zániku zmluvy, jej neuzavretia a podobne. Ostatné skutočnosti uvedené v tomto doplňujúcom vyjadrení sú totožné s vyjadrením odporcu zo dňa 10.júla 2014.

Podľa § 3 ods.1 z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní platnom v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy, rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 4 ods.1 cit. zákona, rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 cit. zákona, rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

Podľa § 40 ods.1 písm. c/ a j/ cit. zákona, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy; pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 41 ods.1 cit. zákona, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

Súd sa najskôr zaoberal otázkou, či navrhovateľ podal včas návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku.

Navrhovateľovi bol doručený rozhodcovský rozsudok dňa 22.mája 2014, o čom svedčí podpísaná doručienka navrhovateľom a návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku bol podaný na Okresný súd Prievidza dňa 11.6.2014, teda bol podaný v zákonnej 30-dňovej lehote (§ 41 ods.1 cit. zákona).

Podľa § 52 ods.1,2,3,4 Občianskeho zákona platného ku dňu uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, t. j. ku dňu 10.mája 2013, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo

inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 1 ods.2 z. č. 129/2010 Z. z. - o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a/ cit. zákona, na účely tohto zákona sa rozumie - spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákona v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.5 cit. zákona, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods.1,2 cit. zákona, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa čl. 2 písm. a/ Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, na účely tejto smernice „nekalé podmienky“ znamenajú zmluvné podmienky definované v čl. 3.

Podľa čl. 3 ods.1-3 cit. Smernice, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz. Príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa bodu 1 písm. q/ Prílohy k tejto Smernice (podmienky uvedené v čl.3 bod 3), za nekalé podmienky možno považovať podmienky, ktorých zmyslom alebo účinkom je: neposkytnúť spotrebiteľovi právo alebo mu brániť v uplatňovaní práva podať žalobu alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou, nevhodne obmedzovať prístup k dôkazom alebo ukladať mu povinnosť dôkazného bremena, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah malo spočívať na inej zmluvnej strane.

Preskúmaním bodu 5 rozhodcovskej zmluvy súd vzhliadol v zmluvnom dojednaní nekalú podmienku z týchto dôvodov.

V bode 5 rozhodcovskej zmluvy zmluvné strany uzavreli rozhodcovskú doložku, na základe ktorej, „akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere, porušením, ukončením, či neplatnosťou zmluvy o revolvingovom úvere budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov:

1. Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak Arbitration Court s.r.o. so sídlom Krížna 56, Bratislava,

2. Victoria Rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, zriadený pri Victoria Legal Arbiter s.r.o. so sídlom Zvolenská cesta 37, Banská Bystrica.

Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. V bode 6 rozhodcovskej zmluvy sa účastníci dohodli, že rozhodcovské konanie bude vedené v slovenskom jazyku pred jedným rozhodcom zapísaným v zozname rozhodcov stáleho rozhodcovského súdu s tým, že každý z účastníkov rozhodcovského konania má právo voľnosti určenej stálym rozhodcovským súdom navrhnúť za rozhodcu ktorúkoľvek z osôb zapísaných v zozname rozhodcov stáleho rozhodcovského súdu podľa svojho vlastného uváženia. V prípade, že všetky sporové strany navrhnú v uvedenej lehote za rozhodcu rovnakú osobu, vec prejedná a rozhodne táto osoba. V prípade, že sporové strany v uvedenej lehote nenavrhnú za rozhodcu rovnakú osobu alebo, ak niektorá zo sporových strán v uvedenej lehote nenavrhne za rozhodcu žiadnu osobu, ako aj v prípade, ak vzniknú odôvodnené pochybnosti o tom, ktorú osobu sporové strany určili ako rozhodcu, ustanoví rozhodcu, ktorý vec prejedná a rozhodne, predseda stáleho rozhodcovského súdu.

Navrhovateľ si podľa odporcu neplnil riadne svoje povinnosti vyplývajúce z vyššie uvedenej zmluvy, preto odporca uplatnil svoje nároky v rozhodcovskom konaní v zmysle uzatvorenej rozhodcovskej doložky podľa čl. 5 rozhodcovskej zmluvy, kde rozhodca bez vypočutia navrhovateľa vydal rozhodcovský rozsudok, čo v konaní sporné nebolo.

Súd k možnosti výberu rozhodcu uvádza, že táto možnosť výberu spôsobu riešenia sporu dlžníkom, v danom prípade navrhovateľom je podľa súdu málo pravdepodobná, keď vo väčšine prípadov určuje spôsob riešenia prípadného sporu a v prípade rozhodcovského konania aj osobu rozhodcu, odporca, teda veriteľ. Vo väčšine sporov zo spotrebiteľských úverov je na strane navrhovateľa veriteľ, pričom dlžník ako spotrebiteľ v podstate žalobný návrh nepodáva. Spotrebiteľ má podľa zmluvnej úpravy možnosť ovplyvniť alternatívu riešenia sporu, ak sa podaním žalobného návrhu v rozhodcovskom konaní veriteľom, stratil možnosť domáhať sa právnej ochrany pred všeobecným súdom. Na základe vyššie uvedeného zdôvodnenia súd úpravu zmluvne zakomponovanú odporcom do rozhodcovskej zmluvy posúdil ako nekalú povahu dojednaní o možnosti riešenia sporov.

Voľba rozhodcovského súdu a osoby rozhodcu bola uskutočnená jednostranne, nakoľko samotné ustanovenie rozhodcovského súdu rozhodnúť vo veci na predtlačenom formulári predchádzalo i samotnému rozhodnutiu navrhovateľa, či finančné prostriedky takouto formou obstaráť, teda predtým ako k uzavretiu zmluvy vôbec pristúpil. Jednostrannosť a zároveň i nekalosť takéhoto zmluvného dojednaní súd vidí v tom, že faktickým subjektom, ktorý definuje, kto bude riešiť spor zo spotrebiteľskej zmluvy je v tomto prípade veriteľ - odporca, lebo tento spracoval obsah rozhodcovskej zmluvy vo svojej vopred pripravenej formulárovej zmluve.

Súd k uvedenej problematike uvádza, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah (rozsudok z 27. júna 2000 Oceano Grupo Editorial a Salvat Editores, C 240/1998 - 244/1998, Zb.c. I-4941, bod 25, ako aj rozsudok z 26. októbra 2006 Mosádzo Kláro C 168/05, Zb.c. I-10421, bod 25).

Tak ako súd uviedol už vyššie, podľa z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní je rozhodcovský rozsudok možné za podmienok ustanovených v ustanoveniach § 40 až 43 cit. zákona napadnúť žalobou na príslušnom súde a tak dosiahnuť jeho zrušenie.

Jedným z dôvodov podania žaloby je, ak jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy. Súd však pri posudzovaní platnosti rozhodcovskej doložky nemusí byť viazaný návrhom v prípade absolútnej neplatnosti, ku ktorej prihliada z úradnej povinnosti. Navyše Európsky súdny dvor vo svojom rozsudku z 21. novembra 2002, Cofidis (C-473/00, Zb.c. I-10875, bod 34) uviedol, že ochrana, ktorú smernica poskytuje spotrebiteľom sa rozširuje na prípady, keď spotrebiteľ, ktorý uzavrel s predajcom alebo dodávateľom zmluvu obsahujúcu nekalú podmienku, nenamieta nekalý charakter tejto podmienky, pretože buď nepozná svoje práva alebo je odradený ich uplatniť z dôvodu nákladov, ktoré by súdne konanie predstavovalo. V tomto smere je úlohou súdu, ktorý vo veci rozhoduje vyrovnávať nerovnováhu, ktorá existuje medzi spotrebiteľom a dodávateľom a posudzovať tak i spôsob prípadu nekalú povahu zmluvnej podmienky - rozhodcovskej doložky, aj keď to spotrebiteľ nenamieta. Takto stanovená zmluvná podmienka je nekalá, pretože nebola individuálne dohodnutá a jej zmyslom je domôcť sa jej prostredníctvom pred výlučne v každej situácii veriteľom vopred určeným rozhodcom

záväzného a právne vymožitelnosti rozhodnutia, vždy na úkor procesných strán druhej strany - spotrebiteľa zvyšuje pravdepodobnosť rýchleho vyriešenia sporu. Veriteľ môže na základe predmetnej rozhodcovskej doložky vec predložiť na prejednanie rozhodcovskému orgánu, ktorý si sám zvolil a vylúčiť tak súd, ktorý by bol inak príslušný. Na základe tejto rozhodcovskej doložky spotrebiteľ ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu, stráca právo brániť sa voči takýmto nárokom na riadnom súde v mieste svojho bydliska.

Pre účely posúdenia prípadného nekalého charakteru zmluvnej podmienky, hranica ochrany spotrebiteľa vychádza nielen z konkrétneho exemplifikatívneho výpočtu nekalých zmluvných dojednaní (ustanovenie § 53 ods.4 Občianskeho zákona v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), ale tiež zo všeobecného zákazu akéhokoľvek dojednania, ktoré vytvorí v právach a v povinnostiach značnú nerovnováhu (ustanovenie § 53 ods.1 OZ v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy). Neprijateľné podmienky sú dopĺňované aj samotnou právnou úpravou, keď s účinnosťou od 1.1.2008 je v ustanovení § 53 ods.4 písm. r/ Občianskeho zákona výslovne uvedená aj neprijateľná podmienka požadovania od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spolu s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Preto ustanovenie § 53 ods.4 písm. r/ Občianskeho zákona je potrebné vykladať aj so zreteľom na ustanovenie § 106 O.s.p., ktoré pri platnej rozhodcovskej zmluve bráni konaniu pred štátnym súdom. Ak rozhodcovská doložka dáva na výber medzi štátnym a rozhodcovským súdom, ale pre prípad vyvolania rozhodcovského konania dodávateľom (ako to bolo v tomto prípade, keď podaním žaloby na rozhodcovský súd veriteľom dlžník stratil možnosť domáhať sa ochrany svojich práv na všeobecnom súde), sa musí spotrebiteľ podrobiť rozhodcovskému konaniu, nie je možné poskytnúť súdnu ochranu.

Rozhodcovskú doložku je preto potrebné vykladať tak, že neodporuje citovanému zákonnému ustanoveniu iba vtedy, ak práva v exekúcií uplatňuje ako oprávnený spotrebiteľ.

V súvislosti s vyššie uvedeným súd dodáva, že súdny dvor aj v iných prípadoch dospel k záveru, že podmienka obsiahnutá v zmluve uzatvorenej medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom, ktorá bola do nej vložená bez osobitného vyjednávania a ktorá priznáva výlučnú právomoc súdu, v obvode ktorého sa nachádza sídlo predajcu alebo dodávateľa, môže byť považovaná za nekalú.

Rozhodcovská doložka obsiahnutá v zmluvných dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere podľa názoru súdu spĺňa všetky podmienky s poukazom na ustanovenie § 53, § 54 Občianskeho zákona, ako aj z pohľadu Smernice Rady 93/13/EHS, aby bola kvalifikovaná ako nekalá. Táto doložka je zároveň aj v rozpore s ustanoveniami § 6 ods.1, § 8 a 9 z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní a teda je neplatná a táto neplatnosť je absolútna.

Neplatná rozhodcovská zmluva preto nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Ak rozhodca svoju právomoc z takto uzavretej doložky odvodil, na ktorom základe následne vydal rozhodcovský rozsudok, nemožno takéto rozhodnutie považovať za rozhodnutie vydané osobou na to oprávnenou.

Súd v súvislosti s uvedeným poukazuje aj na účastnícku výpoveď navrhovateľa, ktorý uviedol, že vôbec nebol poučený o tom, že podpisuje aj rozhodcovskú zmluvu. Vyjadroval sa veľmi chabo len k zmluve o revolvingovom úvere, ktorú si však neprečítal, čo nie je právne významné pre posúdenie platnosti, resp. neplatnosti tejto zmluvy, vôbec nepochopil význam ani následok rozhodcovskej zmluvy, preto tvrdenie odporcu, že navrhovateľ nemal k rozhodcovskej zmluve žiadne pripomienky a ani výhrady a dokonca sa k nim nevyjadril, súd považuje za vyjadrenie, ktoré je nenáležité.

Navrhovateľ uplatnil ako dôvod na podanie žaloby okrem neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, rozhodcovskej doložky obsiahnutej v rozhodcovskej zmluve aj námietky, že pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu spotrebiteľa.

Vzhľadom k tomu, že súd zrušil rozhodcovský rozsudok z dôvodov neplatnosti rozhodcovskej zmluvy a nepriznal rozhodcovskému rozsudku účinky platného rozhodnutia, nie je preto potrebné zaoberať sa vecnou stránkou napadnutého rozsudku.

Pre úplnosť však súd uvádza, že hoci bola navrhovateľovi poskytnutá čiastka (úverový limit 1.500 eur), ročná úroková sadzba predstavovala 70,01 %, čo je úrok neprimerane vysoký. Navrhovateľ podpísal aj Zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru vo výške 790,84 eur, o ktorej sa vôbec navrhovateľ nezmienal, teda súd má za to, že mu bola poskytnutá len čiastka - úverový limit 1.500 eur. Napriek tomu mal navrhovateľ vrátiť celkom z poskytnutého úveru 1.500 eur sumu 3.375,53 eur, čo je raz taká suma ako navrhovateľovi veriteľ poskytol. Rovnako to platí aj pri poskytnutí revolvingu, kde navrhovateľ mal vrátiť sumu 1.928,88 eur, teda viac ako suma revolvingu. Rovnako aj ročná úroková sadzba pri revolvingu je 76,21 % ročne, čo sa javí súdu tiež výška úroku neprimerane vysoká.

Súd na základe vyššie uvedených skutočností a vyššie uvedeného zdôvodnenia rozhodcovský rozsudok zrušil s poukazom na dôvody uvádzané v § 40 ods.1 písm. c/ a j/ z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní, ako aj s poukazom na dôvody uvádzané v § 45 ods.1 písm. e/, i/, j/ z. č. 335/2014 Z. z. - o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

Súd záverom uvádza, že od 1.januára 2015 je v účinnosti z. č. 335/2014 Z. z. - o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ktorý v prechodných ustanoveniach v § 73 ods.1,2,3 uvádza, „ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1.januárom 2015. Právne účinky, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1.januárom 2015 zostávajú zachované.

Na trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá začala plynúť pred 1.januárom 2015, sa použijú predpisy účinné do 31.decembra 2014; ustanovenie § 46 ods.3 tým nie je dotknuté.

Rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1.januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

Súdne konanie začalo 1.1.2015, pričom platí v zmysle prechodných ustanovení, že zákon sa vzťahuje i na rozhodcovské konanie, ktorých predmetom je spor začatý pred 1.1.2015. Rozhodcovské konanie bolo v predmetnej veci ukončené vydaním rozhodcovského rozsudku pred 1.1.2015, preto súd považoval konanie ako i rozhodcovskú zmluvu v čase konania a uzavretia zmluvy. Okrem toho v zmysle § 45 ods.1 písm. e/, i/, j/ cit. zákona, dôvodom na zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku boli zákonné dôvody uvádzané v tomto novom ustanovení, ktoré sú obsahovo totožné s dôvodmi na zrušenie rozhodcovského rozsudku tak, ako súd uviedol už vyššie.

Navrhovateľ bol v konaní úspešný, nežiadal priznať trovy konania, preto súd o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal (per analogia).

Navrhovateľ bol oslobodený od zaplatenia súdneho poplatku z návrhu podľa § 4 ods. 2 písm. za) z. č. 71/1992 Zb. - o súdnych poplatkoch v platnom znení, preto súd o zaplatení súdneho poplatku rozhodol podľa § 2 ods.2 cit. zákona, položka 3 písm. c/ a zaviazal zaplatiť súdny poplatok odporcu vo výške 331,50 eur.

Po právoplatnosti rozhodnutia bude vec prejednaná v občianskom súdnom konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd Trenčín, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecným náležitostiam (§ 42 odst.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 odst.1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.